

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

ročník 9

2/2017

**FESTIVAL
PÔVODNEJ
TRAMPSKEJ
PIESNE**

17. jún 2017
OD 14:00 HOD.
www.blatina.sk

NEZNÁMI duo

PLAMENE

ARION

JASOŇ

PRAMEŇ

**BUKASOVÝ
MASÍV**

Pozývame Vás na koncert v prírode na Blatinu 2017

Vítania jari – jarné ohne 2017

Sklená huta 31.3-2.4.2017

Príprava na tohtoročné vítanie jari sa začala už v nedeľu 26.3.2017. Ráno sme sa vybrali 7. statoční (Kutáč, Roman, Šampón, Marek, Šoko, Bublina a malý Marcus) na Sklenú hutu pripraviť drevo na oheň aj varenie.

V piatok 31.3.2017 prišiel kamarát Kabela a Šampón k Šokovi a naložili na prívies prístrešok, lavice a kuchyňu. Po ceste zobrali

Kutáča a Maja a zamierili na Sklenú hutu, kde začali stavať tábor. Tam ich čakal už Smradko a Šaman, ktorý prišiel na bicykli. Počas stavania tábora sa začali schádzať ďalší vítaní jari chtiví trampí z Moravy, Bratislavy, Prievidze, Modry, Pezinku a pravdaže aj z Trnavy.

Piatkový večer sa odohrával v „korále“ pri ohníku, gitarách a Bočovom

bendže. K tejto dobrej nálade dopomohlo pivečko a kto nechcel pivečko, dal si z Kutáčového „obrnového“

vínka. (Obrnové preto, lebo v sobotu mali z neho niektorí kamaráti dočasnú obrnu.)

V sobotu ráno sme priniesli materiál do kuchyne a Sam, Bublina s Džipovým poradenstvom začali variť fazuľovicu s údeným. Medzi tým dochádzali ďalší účastníci z rôznych strán: z Častej, Majdánu, aj zo Zabitého.... Okolo desiatej po raňajkách sa dala dokopy partia, aby urobili výstup na Geldek. Trasa viedla zo Sklenej hute na Holint, cez studničku na Geldek a späť.

((Názov Geldek je odvodený od skomoleného nemeckého slova Goldeck (Zlatý kút) a nie od slova Kelt, ako to vykladá ľudová etymológia. Keďže na kopci budovanom z karbonátových hornín sa nenachádza nijaké zrudnenie, názvom Geldek sa v minulosti označovalo väčšie územie kde sa nachádzalo pod povrchom zlato (okolie Častej, Harmónie, Cajly), a ktoré sa neskôr prenieslo iba na tento vrch.))

Pochodu sa zúčastnilo asi 20 šlapania chtivých trampov a trampušiek. Po návrate sa podávala fazuľovica a po nej sa začali dávať dokopy muzikanti, ktorí sa sústredili okolo ohníka. Hrali známe aj neznáme tramské, country a folkové pesničky až do noci.

V nedeľu ráno sa začalo s balením a likvidáciu tábora, ale väčšine sa domov moc nechcelo, lebo teplé lúče jarného slniečka hriali a dokola sa ozýval spev vtákov. Zakončenie celej akcie sa konalo ako vždy v krčma na Majdáne.

Tohtoročné vítanie jari sa vydarilo, bolo nádherné teplé počasie, obloha bez mráčiku, hoci medzi kopcami Malých Karpát fúkal nárazový vietor. Akcie každoročne poriadajúcej trnavskými trampami sa zúčastnilo asi 65 kamarátok a kamarátov.

Bublina

Jarný oheň Handlovských trampov

Tento rok vyšiel termín Spoločného jarného ohňa Handlovských trampov na „Deň vtákov“ a konal sa 1. apríla na fleku Meteor. Deň vtákov to bol nielen podľa dátumu, ale najmä kvôli vtáčíemu spevu, ktorý zrejme vyprovokovalo nádherné počasie. Už piatková účasť naznačovala, že akcia bude vydarená. A veru aj bola. Prišli kamaráti z rôznych strán a na stožiar sa trepotala vyše dvacka vlajok. Dobrú náladu podporilo veľa chalanov s hudobnými nástrojmi.

Zdroj Ahoj,ahoj.

Jarný oheň na Včelnici v Malackách

Cez víkend 7. - 9. apríla sa v priestore Včelnice v Malackách uskutočnilo vítanie jari - jarný oheň, ktoré organizovali Trampci z Malaciek. Trampci počas vítanja jari vyčistili Tri duby a okolie. Zúčastnila sa okolo 50 kamarátov a kamarátiek zo Slovenska Moravy a Čiech. V sobotu do obeda sa venovali pri čistení čiernych skládok v okolí Troch dubov a Včelnice vyzbierali viac ako 30 vriec odpadu. Počas čistenia Troch dubov a Včelnice sa trampci dozvedeli od Maťka a domácich zaujímavosti o týchto pre Malačanov známych lokalitách. Po brigáde začali súťaže v hode sekerou nožom streľbe zo vzduchovky a lukostreľbe a tiež aj súťaže

pre najmenších. Kamarát Tuleň so svojim tímom medzitým uvaril guláš. Vďaka patrí

aj kamarátke Ivke za pomoc na prípravách a pomoc pri súťažiach. O šiestej prebehlo slávnostné zapálenie pripravenej pagody, po zapálení ohňa sa odovzdávali ceny pre víťazov súťaží. Oheň zapalovali

kamarát Fred, ZTRAMUS, kamarátka Mirka z S.T.O. Caribo o príjemnú atmosféru sa postarali muzikanti z Nitry, Bratislavy, Stupavy. Niektorí vytrvalci sa zabávali do skorých ranných hodín. O oheň a teplo sa starali kamarát Šuga a T.S. Luco. Veríme, že

zúčastnení odchádzali nielen s dobrým pocitom, že sa príjemne zabavili, ale i spravili veľa pre prírodu v tejto lokalite. Ďakujeme všetkým ktorí pomohli s usporiadaním tohto jarného ohňa. Ahoj

Maťo, Šuga.

Tradičný výšľap na Geldek 14.4.2017

Dňa 14. 4. 2017 na Veľký piatok bol tradičný výšľap na Geldek. Zraz sme mali v Doľanoch o 10:17 hod. Tradičný výšľap bol preto, aby sme sa stretli s kamarátmi a kamarátkami, aby sme nezabudli na Veľkú noc, ale aj aby sme si rozhýbali telo a dušu a hlavne preto, lebo nikto si nepamätá koľký výšľap to vlastne je a kedy sa z výšľapu kamarátov stala tradícia. Niektorí išli peši z Budmeríc, niektorí sa pripojili v Častej, kde nechali autá a všetci sme sa stretli pred krčmou v Doľanoch. Odtiaľ sme pozvoľne vyrazili na miesto určenia - Geldek (694 n/m). Cesta je to pohodičková po horáreň Zabité a odtiaľ ide na vrch neznačkovaná cesta. Akurát posledný úsek je trochu strmší. Tí, ktorí vedia, čo znamená ísť popri plote vedľa aj to, čo znamená trochu strmší. Tí, ktorí tento úsek poznajú a už si ho zažili aj v čase aj v nečase, si mohli zvoliť menej strmú cestu oblúkom. Každý šiel trasou, aká mu vyhovovala, ako

mu sily dovoľovali a hlavne podľa toho ako sa komu chcelo. Dôležité je, že sme sa všetci stretli hore na vrchole kopca. Počasie nám prišlo, aj sme sa mohli vyvaliť v tráve, trochu si zajesť, osviežiť a porozprávať sa. Videli sme aj dve veveričky na strome a videli sme sa kamarátmi zoči-voči. Keď nastal čas, pobrali sme sa do Častej, kde sme si dali zmrzlinu, v krčme kávu, pivo, no skrátka každý to, na čo mal chuť. Odtiaľ boli kamaráti pozvaní na Gidráciu budú, kde nás čakali pripravené ryby.

Komu sa bude chcieť, tak sa o rok stretneme opäť.

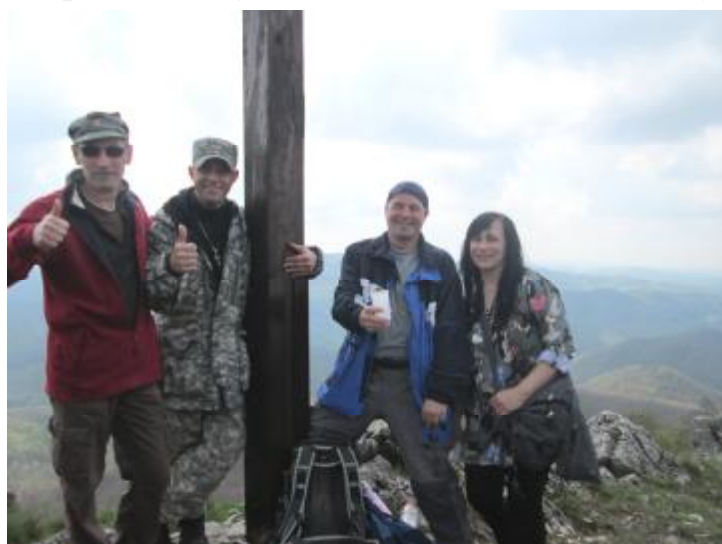
Hrdzavý

I. výšlap OZ Priatelja lesa

Členovia OZ Priatelja lesa, ktoré združujú 6 trampských osád v Modre a okolí (TO. Čierny Medveď, T O. Geronimo, TO. Biela Hviezda, TO. Pavučina, TO. Manitoba a TO. Brezička.) sa rozhodli založiť novú tradíciu výšlapov – s dvoma termínmi – jarným, ktorý sa bude konať vždy posledný aprílový víkend a jesenným, ktorý je stanovený na posledný októbrový víkend. Za cieľ prvého výšlapu, (ktorý sa

konal v sobotu 29. apríla 2017) sme si vybrali druhý najvyšší vrch v Malých Karpatoch – Vysokú - (754 m n.m.), ktorá býva často označovaná za najkrajší vrch

v Karpatoch s úchvatnými panoramatickými výhľadmi. Tento kopec je zaujímavý najmä tým, že má tiahly hrebeň, čo spôsobuje, že kopec sa javí z každej strany tvarovo odlišný. Zo severu a juhu sa podobá na príkru homoľu, z východnej strany zase vyzerá ako členitý skalnatý chrbát, lemovaný strmými zrázmi. Ako to už býva zvykom v apríli počasie bolo skutočne bláznivé – dva dni pred očakávaným dňom „D“ husto pršalo a vyzeralo to

tak, že prvý jarný výšlap bude zároveň skúškou odvahy ako prejsť na vrchol a ostať pritom aspoň čiastočne suchý. Ale našťastie existujú nórski meteorológovia, (www.yr.no) ktorí na rozdiel od tých našich, predpovedali na sobotu krásne, slnečné aj keď chladné počasie s teplotou do 12 C, čo je ale ideálne na výšlap. Preto som ani ja nelenil a už zbalený pršiplášť som preventívne z batoha vybalil. V to sobotné ráno som vstával dosť skoro, okolo piatej a pohľad na oblohu dával tušiť, že sme sa k prírode vždy dobre správali, a teda poslúchali a slnečné lúče nás preto

neminú. Tesne pred deviatou už spolu s Koníkom, kamarátom Kint'om, jeho ženou Zuzkou a synom Karčim-Švábom kotvíme na parkovisku, kde už čakajú prví kamaráti z Trnavy – Loko, Babulo a Kaki a tiež osadník Ondro z TO. Brezička. Presne o deviatej prichádza autobus z Bratislavy a z neho vystupujú ďalší kamaráti – Jahody, Johnny-5tka, (oslávenec narodenín so zlatou borovičkou) Bocho, Anti z TO. Salamander, a tiež kamaráti z Pezinka: Vít'o, Milka, Martina a Ďábel a mnoho ďalších. Po tradičnom zvitanií zalomením palcov a ponúkaní osvieženia od výmyslu sveta sa podujal kamarát Bocho z Trnavy že nám ukáže ako sa zapaluje slávnostný oheň, čo sa mu za pomoci dvoch horiacich paličiek podarilo a to tak, že na asfalte okrem tmavej šmuhy neostala po ohníku žiadna stopa. Veru, pekný kúzelník je tento Bocho, musíme sa od neho všetci učiť. Dali sme ešte nedochvíľným kamarátom 15 akademických minút a následne sme spolu s Kint'om zavelili k odchodu. Trasa nášho pochodu viedla mimo značky, popri huncokárskom cintoríne, kde sa nachádzajú veľmi staré hroby (aj napr. z roku 1800). Celé toto miesto s prekrásnymi opravenými drevenými krížmi má zvláštnu, až mrazivú atmosféru. My ale pokračujeme ďalej a po prejdení parkoviska a rampy, ktorá ohraničuje vstup do mestských lesov po vynovenej asfaltke cez dubovo-bukové lesy šlapeme až pod búdu Biela Hviezda, kde nás už čakal osadník Janči, ktorý po nevyspatej noci čakal túžobne na niečo tekuté – teda čaj, ktorý mu doniesol Koník na jeho požiadanie. Janči nakoniec podľahol prehováraniu a povedal, že príde na lúku pod Vysokú na bajku za nami. Po krátkej prestávke sme v svižnom tempe došlapali k rúbanisku, kde sme absolvovali krátku oddychovú prestávku na doplnenie energie zajedením domácich pochúťok a tiež krátkym osviežením v podobe Lokovej horcovice, ktorá padla veľmi vhod. Po príchode na Hubalovú (534,8 m.n.m.) sa jedna skupina na čele s Kint'om vydala na lúku k osade TO. Vysoká a my odvážnejší sme od Hubalovej pokračovali po červenej značke na Panské Uhliská. (600 m.n.m.) Prebudená jarná malokarpatská príroda, štebot vtákov a krásne počasie nás povzbudzovali v našom výstupe, ktorý sa od Uhlísk (po modrej značke) po krátkom klesaní zmenil a začal sa skutočný boj o vrchol Vysokej. Niektorí účastníci začali čiastočne zaostávať a rozmočený terén dával tušiť, že výstup nebude až taký jednoduchý ako sa spočiatku zdal. Cez lány ešte stále nerozkvitnutého medvedieho cesnaku okolo dutého stromu, ktorý bol pomenovaný na telefónnu búdku,

(alebo drevený toi-toi) sme sa konečne vyštverali na vrchol – najprv minieme starú zhrdzavenú oceľovú vežu, ktorá kedysi slúžila k navigácii letovej prevádzky a svoje batohy pokladáme blízko dreveného krížu, ktorý tvorí dominantu vrcholu. Náročný výstup nás odmenil krásnymi výhľadmi hlavne na Malé Karpaty, Záhorskú nížinu, pričom v diaľke možno zazrieť aj jemné kontúry Bielych Karpát. Výrazná výšková prevaha a ostro skolené strmé svahy sú

typickými znakmi vrchu Vysoká. Územie tohto vrchu tvorí od roku 1988 chránenú oblasť s rozlohou 805.300 m² - Prírodnú rezerváciu Vysoká s najprísnejším 5. stupňom ochrany. Hrebeň Vysokej je typický výraznými skalnými bralami, ktoré sú na svojom juhovýchodnom okraji ostro ukončené strmými zrázmi, prevismi a vysokými skalnými stenami. Nasledujú podania rúk s kamarátmi, ktorý prišli z opačnej strany od lúky pod Vysokou a obligatórne spoločné foto, pre istotu zvečnené viacerými aparátmi, veď jeden nevie... Ale to už Babulo dáva znamenie k odchodu a navrhuje aby sme šli dole po modrej značke a potom po zväžnici mimo značky, smerom späť na Hubalovú. Ono sa to ľahko povie, ale o to ťažšie zrealizuje. Premočená zem, prudké klesanie viacerých kamarátov prinútili ísť doslovne štvornožky a ani to nepomáhalo. Čo pomohlo, to bolo podanie rúk a už sme všetci šťastne celí, na zväžnici a mierime späť k Hubalovej. Čas sa približuje k tretej hodine a od Hubalovej jedna partia mieri cez Čermákovú lúku po červenej značke k cieľu do penziónu Huncokár. Na Čermáčke (590 m.n.m.) si dopĺňame zásoby vody zo studničky a o pol piatej sa usádzame v penzióne Huncokár, kde nás čakajú ďalší

kamaráti z Trnavy – Šmrxo, s Jarmilkou, Strapec s boľavým palcom a s dcérku Milkou. Za zvukov viacerých gitár, bendža spievame trampske evergreeny a zároveň si pochutnáme na vynikajúcej pečenej klobáske. Prach z ciest, ktorý sa usadil na hrdlách zvlažíme čapovaným Bernardom, rozdáme pamätné listy, krásne drevené upomienkové camrátko od kamaráta Kint'a a ešte dlho do večera debatujeme o vydarenej akcii.

Záverom zostáva iba tešiť sa na ďalší jesenný výšlap s dobrou partiou kamarátov.

Kamarát Arťo, predseda OZ Priatelia lesa

Mnohokrát prepieraná téma!

Prerastajú nám štornohý miláčikovia cez hlahu, alebo ich majitelia nerešpektujú hlasy svojich kamarátov?

Kamaráti, ahoj!

Prepáčte mi prosím, že dnes sa chcem vyjadriť pre mňa a pre moju najbližšiu rodinu k téme, ktorá sa nás trampov bytostne dotýka, no na druhej strane chápem, že pre mnohých pôjde o tému, nevhodnú ich pozornosti.

O čo ide. V ostatnom čase sme spozorovali, že v pozvánkach na rôzne trampske podujatia (a bohužiaľ k nim patrí aj posledné stretnutie trampov U Rusa) je zaujímavý dodatok „**Svojich štvornožých kamarátov nechajte doma**“ a pod.

V prvom momente si po prečítaní takéhoto príkazu poviete, no nevadí, ja ako majiteľ poslušného a vždy na vôdzke uviazaného psa, tam byť nemusím. No vzápätí vás

napadne kacírka myšlienka, a čo vari pes nepatrí do prírody? Čo to vlastne organizátori podujatí po nás, psičkárov, chcú? Psa mám nechať zavretého doma v byte a ja mám ísť ahojovať do prírody? Nech sa na mňa nikto nehnevá, ale toto sa mi zdá byť dosť zvrátené. Pokiaľ si pamätám, bol pes vždy v minulosti neodmysliteľnou a prirodzenou súčasťou všetkých aktivít, ktoré sa konali v prírode. Preto nechápem tento generálny príkaz – **nechajte ho doma !**

Samozrejme viem, a som si vedomý faktu, že existujú rôzni majitelia psov. Ale prepáčte mi to prirovnanie, osobne si myslím , že mnohí ľudia, ktorí nevedia, ako sa na takýchto podujatiach správať, by tam nemali byť a **nikto im to nezakazuje**. Zdá sa vám to prirovnanie pritiahnuté za vlasy? No mne nie. Preto, že za problematické chovanie psov nemôžu tie psi, ale ich majitelia.

Preto doporučujem organizátorom rôznych trampských potlachov a stretnutí, ktorí si neželajú voľný a najmä nekontrolovaný pohyb psov v kempe, používať v pozvánkach namiesto „ **bez štvornohých priateľov** “ a podobne, napísať: **bez neukáznených majiteľov a ich štvornohých priateľov**.

Som osobne presvedčený, že takýto pokyn by žiadneho slušného majiteľa psa neurážal a nediskriminoval pred ostatnými účastníkmi, inak väčšinou dobre zorganizovaných trampských stretnutí.

Ďakujem za pozornosť.

Mirec.

Ďakujeme kamarátovi Mirecovi za aktuálny príspevok.

Čo dodať? - *na adresu neukáznených majiteľov domácich miláčikov - kamarátov trampov nevynímajúc! Akékoľvek rešpektovanie je nad záujem tých vlastníkov psíkov, ktorí nechcú nechať svojich miláčikov doma tak ako ich nechávajú počas týždňa, keď sa venujú pracovným povinnostiam!*

Darmo budeme vyzývať prostredníctvom pozvánok organizátorov aby miláčikov nechali doma, že si to práve tí organizátori neprajú! Závisí to od charakteru človeka k iným z pohľadu majiteľa psa a často to končí slovami „prečo by tu nemohol byť môj pes veď nikomu neublíži“. Často sme svedkami iného úkazu! Psy sú často pustený na voľno, behajú kade tade, značkujú na čo narazia, raz im padne za obeť stan druhý raz osobné veci niekoho čo majú zložené pri stane a často padnú za obeť aj potraviny., Toho sme v mnohých prípadoch svedkami! „Psom očúraný stan“! Veľa krát ani hneď nezistíte až pri nasledujúcom zvlhnutí či zmoknutí príšerne smrdí tak až sa v ňom nedá spať a dá to veľa námahy aby ste sa takejto kolínskej v krátkej dobe zbavili to sa nedá odstrániť veru jedným vypraním!

Na akciách po potúžení sa rôznymi druhmi nápojov sa veľmi rýchlo z našich hláv vyparí to, že som si napriek nesúhlasu organizátorov priviedol štvornohého miláčika, že sa mám o neho starať aby neobťažoval tých, ktorí tam psa nemajú! A hlavne to, že mám za miláčika nejakú zodpovednosť! Mnoho krát si na stretnutia privedieme deti, či už svoje alebo vnukov vnučky, ktorí bezprostredne chytajú nielen vašich miláčikov, ale často prídu do kontaktu s ich sekrétmi. Hlavne keď ho rozšliapnete! Stali sme sa tiež svedkami, že boli majitelia miláčikov z akcie vykázany pre nedodržanie podmienky, ktorá bola uvedená v pozvánke! (bola to akcia výslovne pre deti) Aká bola reakcia?

Prejavil sa najvyšší stupeň arogancie až do takého stavu, že museli pomôcť organizátorom k zmraveniu aj účastníci stretnutia!

Naskytá sa otázka! Kto to je? O kom to hovoríme? Na koho poukazujeme? Netreba menovať. Všetci dobre vieme kto to robí, kto zneužíva tolerantnosť nás všetkých, len mi všetci sme k problému ľahostajný. Tvárime sa akoby by nám to nevadilo, ALE VADÍ!

Poznámka redakcie

Reakcia na článok kamaráta Špricka zverejnený na stránke

Ahoj Ahoj citujeme:

Ahojte kamaráti!, pôvodne som nechcel reagovať na článok o štvornohých priateľoch človeka, ale nejako mi to nedá. Kamarát Mirec, máš (a to nielen ty ale aj všetci majitelia poslušných psov) vo všetkom v tomto článku pravdu, to niet pochýb. U nás sme prvýkrát urobili takúto akciu a zrazu vznikol problém a to vidím, že to nie je len u nás.

Podľa mňa si organizátor akcie (a to teraz nemyslím len našu) určuje nejakým spôsobom jej podmienky, to je teraz jedno aké (jedlo, občerstvenie, miesto, prístupnosť, program a pozvaní by ho mali akceptovať alebo ...) Keď napr. chcem ísť do katedrály v Ríme musím byť na určitých miestach zahalený a vôbec sa so mnou nebavia - ale to je o niečom inom, no podobnom. Nech mi nik nehovorí, že psa berie všade - to neuverím a musí si to vyriešiť inak. Tiež som zažil, že pes bol pomaly postavený na úroveň človeka a to bolo z môjho pohľadu trochu divné. Som milovník prírody, všetkého živého či neživého a domácich zvierat tiež. Aby to nevyznelo, že som ich odporca - to určite nie. No keď naháňal pes v prírode zajace, srnky...je to divné a nebola to poľovačka. Alebo si všetko značkuje, očucháva, olizuje je to jeho prirodzenosť, no niekomu nepríjemné, či je to vonku alebo na chate. Nám sa totižto tiež prihodilo, že pri zapaľovaní táboráku a spievaní hymny si to dvaja psi pred našimi očami „rozdávali“- to bolo ozaj nevkusné. Viem, toto všetko sú ich pudy a oni zato nemôžu, ale ich majitelia áno, že ich nevychovali. Hádam si nemyslíte - alebo mi poraďte, že budeme stáť pri vstupe a rozdeľovať ty máš poslušného psa a ty nie. Všetka česť a uznanie tým, ktorí majú svojich miláčikov vychovaných a poslušných. A taktiež sú trochu starosti s kamarátmi, ktorí to „prepísknu“ so svojim správaním. To nie je len o psoch a o ich majiteľoch, ale aj o tom, ako sa dodržiava poriadok, čistota, správanie, odnášanie si po sebe odpadkov, používa sa oplzlé vyjadrovanie alebo sa mu vyhýba, o tolerancii... je toho niekedy veľa, čo sa nedodržiava. No snažme sa dodržiavať zákony lásky, pravdy, krásy, sily a kamarátstva a možno sa to zlepší. Snažíme a to nejako vyriešiť a to nielen my, no ťažko sa to realizuje. Pridajme každý trochu ruku k dielu, myslime na dobro veci a určite niečo vyriešime. Mnohým kamarátom by som totiž odporučil, aby si vyskúšali organizovať nejaké akcie (menšie alebo väčšie) a potom by sme sa mohli o ich priebehu porozprávať. Dúfam, že moja reakcia na článok nevyvolá ďalšiu reakciu dopisovania si alebo obhajovanie jednej alebo

druhej strany. Každý má svoj názor, poznatok, skúsenosť... tak to nechajme tak, lebo by sme sa točili stále dokola. A to nepotrebujem ani ja a druhí asi tiež nie.

Špricek

Kamaráti! –*Varastal som vrodinnom dome v Bratislave, kde sme bývali v podnájme a s nami aj dva vlčiaky „Peter a Lord“, dnes sám vlastným psa, za môjho života je to síce len druhy. Môžem však prehlásiť, že som nikdy nezneužil pohostinnosť kamarátov, ktorí ma pozvali na akciu aby som vzal so sebou svojho miláčika. Sám som osobne proti tomu a stojím si za tým, že na takýchto akciách štvornohý miláčikovia nemajú čo robiť. Zo skúseností a to neušlo mojej pozornosti, že zúčastnení majitelia sa príchodom na ktorúkoľvek a nielen trampskú akciu zbavia starosti a zodpovednosti za svojich štvornohých členov domácnosti. Riešenie by sa však našlo - len treba chcieť! Prirovnajme to k deťom. Keď bolo treba varovať našlo sa varovanie a hajde aj na zábavu. Prečo by to nešlo aj so zvieratami keď existujú útulky na odloženie miláčikov a problém by sa vyriešil mnohým k spokojnosti !*

Lewis

História a vznik trampských osád a trampských samotárov. pokračovanie kapitole „Tramping z iného kúta“ tento krát z Ivanky pri Dunaji

Trampská osada Zlatá Kaledónia Bola založená 1. mája 1967 v Ivanke pri Dunaji v časti Zálesie „u Rusa“. Osadu založilo šesť kamarátov a v tomto zoskupení sa stretávajú až do súčasnosti. Pri zakladaní osady Joke (Cigaň), Čuty, Fiktus, Sťopa, Šplhuň (Klema) a šerif Špricek si brali vzor od starších osád Ivanky ako Albatros, Krokodíl, Traper, Beduin, Delfín, Estacádo, kamarát Muharica.

Väčšinou sa stretávali na ľavom brehu Malého Dunaja „u Rusa“ na Ranči, Mohyle, na Psačincoch. Trampovali a začleňovali sa medzi osady rovesníkov Vaquero, Zelená sedma, Anakonda, Dravec, Nočná hviezda, Prameň. Spoznávali osady z blízkeho okolia Bernolákova, Rače. Navštevovali osadné campy v Malých Karpatoch Zlatú líšku, Utah, Colorádo River, Liberty, Čiernu labuť i veľa iných.

Na veľké vandre ich lákali Nízke Tatry, Štiavnicke vrchy, Hodruša –Hámre, kde sa často stretali s viacerými osadami z Ivanky.

Pri táborových ohňoch reprezentovali osadu v sólo speve Špricek, Joke a dospev Joke, Fiktus nenechali sa zahanbiť ani v osadnom speve a rôznych denných súťažích.

Osadnú rovnošatu košele, im ušila Čutyho mama. Boli žlto-červenokockovaného vzoru vpredu so šnurovaním. Ivanske osady sa v tom období rozlišovali aj košeľovou rovnošatou. Rok po založení poznačili augustové udalosti 21.8.1968 - vpád vojsk Varšavskej zmluvy, O rok neskôr usporadúvajú spolu s osadou Estacádo 30.8.1969 potlach na malinovskej strane pri Malom Dunaji ako STO. Pod týmto názvom chodili krátke obdobie. Potlachu sa zúčastnilo cca 200

trampov. Šerif Šprickek zakrátko odchádza na zelený vander a zároveň došlo k útlmu osadnej činnosti príčinou boli zelené vandre osadníkov - slúžiť vlasti. Po návratoch zo zelených vandrov osada postupne ožívala a kamarátstvo sa čoraz viac upevňovalo vo svojej klubovni u Čutyho, ktorú náležite vyzdobili. Prvú klubovňu mali u kamaráta Šplhúňa. Navštevovali aj klubovne spriatelenej osád.

Začali opätovne vandrovať. Často na Veľký Dunaj do lodenice Fygaro, na osadu Baske a Hurricane pri Trenčianskych Tepliciach, zašli aj na Rýchly blesk do Lanžhotu či k Ostrave na Ohio a 7. cavaleru u Túlavého speváka, do Šebetova na SBO. Toto obdobie bolo pre tramping z dôvodu perzekúcie štátnych orgánov ťažké skoro ako po prijatí „Kubátovho zákona“. Vždy sa našiel spôsob ako sa trampi mohli spoločne stretnúť. V roku 1972 vzniklo trampske zoskupenie T.O.I. (Trampske Osady Ivanske). Všetky spoločné Ivanske akcie a potluchy sa konajú osadovo aj pod spoločnou vlajkou. Tento rok je významný aj tým, že vzniká športová akcia Dunajský pohár známi aj pod názvom Picassov memoriál v mini futbale činnosť na počesť kamarátom, ktorí už nie sú medzi nami. Toto podujatie organizujú Trampske osady Ivanske dodnes. Prvých ročníkov sa zúčastňovali, hrávalo sa na Ranči, neskôršie u Rusa. Po roku 1978 Ranč zaniká pre rozširovanie letiskovej dráhy. Osada zorganizovala niekoľko potlachov. Významným bol 10. výročný v roku 1977, kedy totalitný režim potláčal zákazom konať trampske stretnutia. Vtedy šerifa Špricka bezpečnostné orgány vzali na vypočúvanie na celý deň pred potlachom. Po jeho návrate za pomoci kamarátov potlach pokračoval za prísnych bezpečnostných opatrení, a bez problémov bol aj ukončený za účasti cca 350 kamarátov, hodnotený bol ako dobrý.

Trampske aktivity po tomto roku poľavili alebo skončili. To už osadníci boli ženatí so záväzkami, z pracovných dôvodov, budovanie rodinných domov či odsťahovania sa. Aj keď táto situácia vznikla, osadníci v sade zostali a kamarátstvo sa zachovalo naďalej.

V tomto postkomunistickom období zakladá zopár kamarátov v roku 1985 Ivansku odnož SZOPaK (Slovenský zväz ochrany prírody a krajiny), do ktorej vstupujú osady pod vedením kamaráta Pivča, aby pod touto záštitou mohli uskutočňovať rôzne akcie, trampske potluchy a úspešne v tom pokračujú. Rokom 1989 padol komunistický režim

- ŠTĽOPA - ŠPRICEK - FIKTUS - OIGAN - ŠPLHÚŇ - ČUTY -

v celej ČSSR. Pre tramping nastalo uvoľnenie. Koniec prenasledovania. Pre trampov z ich pohľadu sa uvoľnenie zdalo skôr blízke pochybnostiam, ale doba ukáže čo zmena prinesie?

V roku 2000, T.O.I. organizujú 7. SLOVENSKOČESKÝ potlach v Malých Karpatoch na Malom Slavíne (lokalita Krasňany- Rača) pod vedením Kamarátov šerifa Pivča, Bakalu a Špricka. Po roku 2002 vo funkcii šerifa T.O.I. vystrieda kamarát Špricek.

V poslednom období v osade zostali aktívny len Špricek s rodinou, sporadicky kamaráti Čuty a Cigán z Humenného sa podľa možnosti zúčastňujú tramského života. Sú to splavy Slovenských a Českých riek, jarných, jesenných pochdov, prechody hôr. Naďalej spolupracujú pri organizovaní Ivanských akcií – Dunajský pohár, Jarné a jesenné táborenia, koncerty, čistenie toku Malého Dunaja. Navštevujú spriatelnené osady a kamarátov v Bratislave, Prievidzi, Handlovej, Solčan, Čiech a Moravy, vodáckych stretnutí na lodeniach Budmerice, Kormorán, Američania, Admirálskej kotvy na hausbote TO. Zelenej sedmy u Včelára pri Rusovi tiež na chatách TO. Čierna ruža, Albatros Vďaka láske k trampingu, kamarátstvu, láske k prírode a hlavne vďaka rodinnému pochopeniu im takéto puto ešte dlho vydrží.

Informácie o osade Zlatá Kaledóni poskytol Špricek-Január 2017

II. výročný oheň OZ Priatelia lesa (Čermáková lúka, Piesok)

OZ Priatelia lesa je občianskym združením založením v roku 2003, ktoré združuje 6 dnes už legendárnych tramských osád v Modre a okolí a síce: TO. Čierny Medveď, TO. Geronimo, TO. Biela Hviezda, TO. Pavučina, TO. Manitoba a TO. Brezička. Týchto 6 osád združuje cez 40 aktívnych vyznávačov života v nedotknutej prírode, ktorí okrem tradičných potlachov, pochodov a čistenia lesných ciest a studničiek, aktívne vypomáhajú najmä „partnerskej“

organizácií - a síce LESOM MODRA, s.r.o. so zalesňovaním, zhotovovaním oplotenia proti zveri, likvidáciou nefunkčných oplotení, uhadzovaním haluziny, a to v celkovom rozsahu 400 hodín ročne. Aj tento rok sa kamaráti začiatkom roka uzhodli, že by bolo vhodné pokračovať v tradícií stretnutí priateľov a termín II. výročného ohňa bol stanovený na 20-21. mája 2017 s tým, že kamarátske stretnutie pri ohni sa nebude konať na žiadnom osadnom fleku, ale uskutoční sa na blízkej Čermákovskej lúke (590 m n.m.), ktorá je obľúbeným výletníckym a táborníckym miestom v Malých Karpatoch. Na „Čermáčke“ ako sa jej ľudovo hovorí bol v minulosti starý pôvodný

huncokársky cintorín, kde sa v súčasnosti nachádza zrekonštruovaný náhrobok lesníka-huncokára Josefa Cermaka s manželkou a deťmi. Práve po tomto lesníkovi, ktorý tu pôsobil a mal aj postavenú hájovňu je lúka pomenovaná. V súčasnosti je správcom lúky, poľovník Ivan Kintler, ktorý sa o dané miesto vzorne stará – pravidelne ho kosí, vysádza stromčeky, zhotovil tu prístrešok a altánok. Čermáčka má nielen strategickú polohu – t. j. z každého osadného fleku je tu dobrý prístup, ale nachádza sa tu aj viacero ohnísk a tiež výdatný prameň pitnej vody, podľa názoru viacerých odborníkov s najlepšou vodou v Karpatoch. Úlohy šéfkuchára sa ako tradične zhostil šerif osady Manitoby – kamarát Červík, ktorý v sobotu doobeda uvaril hádam najlepšiu fazuľovicu na svete a priľahlom vesmíre, že sme sa po jej konzumácii obľizovali až za ušami. Červík ako správny šéfkuchár odmietol prezradiť tajomstvo, aké presné ingrediencie do fyzulnačky pridával, ale skvelé údené kolienka, rebierka, pliecko a tiež pikantné klobásky z budmerického družstva sa nedali v bublajúcom kotlíku prehliadnuť. Fakľu na zapálenie pagody vyrobil kamarát Lukke, o zásobovanie proviantom, aby sme počas troch dní netrpeli smädom ani hladom sa postarali kamarát Kint' o, Art' o a Kyro. Čapovalo sa pivečko Pernštejn stupňovitost' 11 a tiež skvelá vychladená kofolka, ktorá bola na výčape zreteľne označená lebkou s

prekríženými kosťami, a to preto, aby sa žiadny kamarát v spleti rôzne pokrútených hadičiek nepomýlil a nalial si ten správny nápoj. Na flek sme dorazili v piatok popoludní a po rozložení stanov a tradičnom uvítacom prípitku sme začali za pomoci kamaráta Johnyho-Texasa hľadať drevo na vlajkostožiar, čo sa nám po krátke chvíli podarilo a stožiar bol hrdo vztýčený. Piatkové počasie

bolo krásne slnečné, májové, trošku veterné, takých príjemných 22 °C a dúfali sme, že obdobne slnečno a teplučko bude aj v sobotu, aby sme si mohli vychutnať oku lahodiacu sýto zelenú, rozkvitnutú, už takmer letnú sviežimi tónmi rozvonjavajúcu malokarpatskú prírodu. Ale nepredbiehajme udalosti... Pekne po poriadku. V piatok sa na flek pridružili aj ďalší kamaráti z osady Geronimo – Bundy a Golem a do neskorej noci sme ostali v družnej debata pri oblohe posiatej množstvom hviezd. Sobotné ráno ale prinieslo jedno nemilé prekvapenie v podobe silného vetra, ktorý ešte pred východom slnka kymácal stromami a stanmi. Taktiež teplota prudko poklesla a nás čakalo skoro mrazivé prebudenie pri asi 10 °C s tým, že počas celého dňa mierne mrholilo a výdatne dul aj severák. Kamarátov ale počasie v žiadnom prípade neodradilo, a tak sa hneď zrána, t. j. okolo deviatej chytil kamarát Červík svojej

varešky s tým, že nám predvedie kulinárske umenie a to nie bársaké a nachystal vodu do kotlíka, kde začal pripravovať fazuľový vývar na ohnisku vedľa altánku. My ostatní sme sa venovali príprave detských súťaží, ktorých organizáciu si zobrali pod palec kamarátky: Radka s Koníkom s tým, že sa najprv strategicky využil silný vietor na púšťanie šarkana, pri ktorom asistoval kamarát Roman a následne po vytvorení podmienok – trate z drevených špalíkov, terča na lukostreľbu - sa rozbehli vo veľkom detskej súťaže, ktorých sa aktívne zúčastnili aj dospelí kamaráti, keď sa predsa nedajú drobizgom zahanbiť.

Celkovo sa uskutočnilo 5 súťaží a síce: hod loptičkou, hod podkovou (resp. štyrmi) odstupovú vzdialenosť od roxor, ktorý bolo treba trafiť, sme pre dospelých súťažiacich predĺžili a veru skúste trafiť podkovou na úzky roxor. Niekomu sa podarilo, iní sa dosť natrápili, ale o tom je to pravé súťaženie. Detičky tiež absolvovali beh s ešusom naplneným po okraj vodou cez prekážkovú trať, hľadanie cukríkov v múke bez použitia

rúk, rýchlostný beh a tradičnú lukostreľbu, ktorú si neskôr vyskúšali takmer všetci dospelí kamaráti. Sláva víťazom, česť porazeným – výsledky detských súťaží boli nasledovné: prvý skončil v celkovom poradí Vladko, druhá Martinka a tretia Vikinka. Detským víťazom boli rozdane ceny a všetkým deťom sladké odmeny. Postupne sa flek zaplňoval ďalšími stanmi a prichádzajúcimi kamarátmi z Trnavy – Lokom a Strapcom.

Tiež sa zväčšovalo združenárske zastúpenie o členov osady Brezička: šerifa Bubáka s Luckou a deťmi, Ondreja so synom a Juraja. Nechýbali ani zástupcovia Medveďov v podaní šerifky Aničky a tiež obaja Kedrovci. Po súťažiach sa deťúrence aj dospelí kamaráti zasýtli skvelou fazuľovicou s domácimi slížikmi od kamaráta Červíka,

čomu vyslovujeme úprimne poďakovanie. Vzhľadom k tomu, že počasie sa nie a nie umúdiť a fúkalo čoraz viac a v obave aby nás neprekvapila prietrž mračien, rozhodli sme sa výročný oheň zapáliť skôr ako odbila 18. hodina. Presunuli sme sa k ohnisku pod blízky dub, kde po zavolaní ohňa šerifka osady Čierny Medveď Anička zapálila fakľou aj napriek nepriazni počasia druhý výročný oheň, na ktorý sa už

tešili všetky deti a my dospelí samozrejme tiež. Predseda združenia kamarát Arťo privítal všetkých kamarátov, vyhlásil minútu ticha a po dôstojnej spomienke na kamarátov, ktorí odišli na svoj večný vander sa rozbehla voľná zábava, hra

na gitarke, kde sa vyznamenali kamaráti: Strapec a Kedro mladší. Romantické tóny tramských evergreenov sa ešte dlho do noci niesli po lúke, ktorá bola ožiarená

plápolajúcim ohníkom a vyletujúcimi iskrami a temnou bezhviezdnu mrakmi posiatou oblohou. Boli také výdatné, že zvuk gitary prehlušil nocou sa nesúce kvílivé zvuky lomcujúcich haluzí, ktoré len s námahou odolávali silným poryvom vetra. Poslední mohykáni vydržali pri ohni takmer do polnoci a už teraz môžeme skonštatovať, že bolo vynikajúco aj napriek nepriazni počasia. Kto

tento rok nebol na Čermáčke môže len a len banovať. O rok zase vzplanie výročný oheň a uvidíme akou kulinárskou špecialitkou nás opäť raz kamarát Červík prekvapí. Možno to bude aj orientálny guláš, kto vie?

kamarát Arťo, predseda OZ Priatelja lesa.

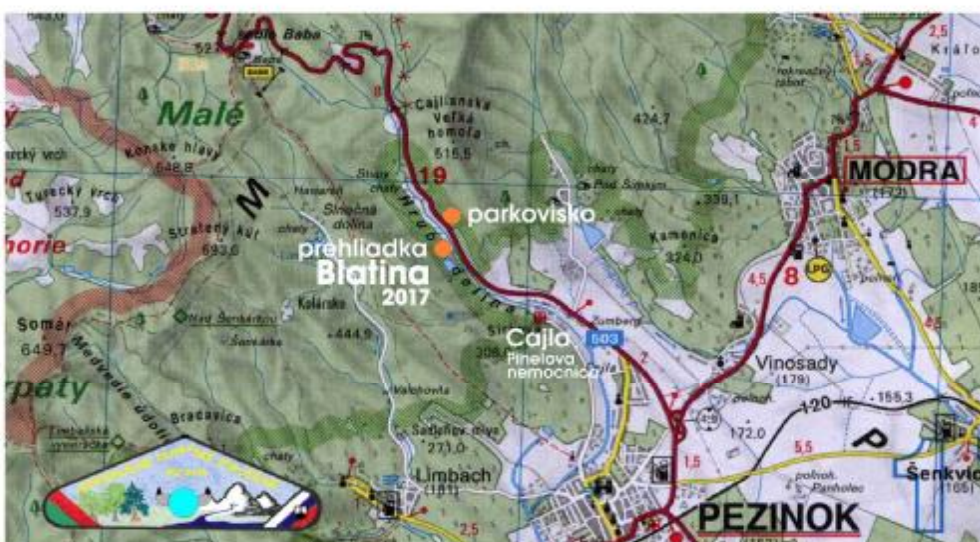
Kamarát, Kamarátka,

Regionálne trampske združenie Pezinok
a kamaráti Ťa pozývajú na

prehliadku pôvodnej slovenskej
trampskej hudby

Pezinok **Blatina**
17.6.2017

začiatok prehliadky : 14.00 hod
zapálenie
slávnostného ohňa : 21.00 hod

©Vydalo: **Regionálne trampske združenie – Pezinok** pre vnútornú potrebu združenia. Trampský občasník nie je distribuovaný v obchodnej sieti ani v sieti PNS. Nájdete ho na webe: <http://malokarpatskyobcasnik.wz.sk/> Na tvorbe tohto čísla spolupracovali: Lewis a ďalší kamaráti a kamarátky. Predpokladaná uzávierka budúceho čísla 22.08.2017. Kontakt: email: malokarpat.obcasnik@gmail.com